

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΘΙΑΟΙ ΜΑΣ



ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού ύρ. 4. 'Η αδιάφρατος υπερτίμησις των παρά των υποπρακτορέων απαγορεύεται. Παρακαλούμεν όθεν τους αγαπητούς μας αναγνώστας, δοάκις υποπέσει εις την αντίληψιν των τούτουσιν (Έκ της Διευθυνούσας)

Παρ' από πόνο βγαίνει πικρό Τέτοιον 'να δάκρυ έχουσα 'γώ. Σκεπτόντας στό μάθημα μιάς (πέμπτης έραδιάς 19ης Γεννάριη μηνός

τι, να μάς τό αναφέρουν άμέσως.

'Η υπό τών αναγνώστών μας άποσταλλομένη συνεργασία και μη συνοδουμένη υπό δικαιώματος κρίσεως εκ δραχμών πέντε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται ύπ' όφιν.

Πολλοί αναγνώσται μας μάς γράφουν ότι επιθυμούν να προημεθευθών τάς εκδόσεις μας και να έγγραφούν συνδ κρηται του περιοδικου μας, αλλά δυσκολεύονται εις την εκδοσιν επιταγών. Για να τούς διευκολύνουμε σχετικώς, τούς πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα τό αντίτιμον τών συνδρομών, φύλλων, έκδόσεων, 'Ημερολόγιων κλπ., εις γραμματόσημα ή κινήτα χαρτόσημα οίασδήποτε τιμής.

Σ τ. Π ο λ ο υ μ ά ρ η ν. Βόλον. Σας ευχαριστούμεν, αλλά δέν δέν κανονικέ λαθος, προκείται περί συγχρονου σχολικού βιβλίου, περί άναγνωματάρου, όποτε δέν μάς κηρύσσει εις τίποτα. Κ. Π α τ α β ο τ ο υ μ α ο υ. Μασσαουσίτην. Καθώς παραδέγεσθε κι' ό ίδιος, πρέπει να είνε καισκι τέρας νήπιος για να θυμάται τα πάντα. Σας ευχαριστούμε για τα θερμά κι' εγκάρδια λόγια σας όπερ τών περιοδικών μας. 'Ο άνιστορικός μύθος που μάς στέλνετε, πολύ γνωστός. Β έ τ α ν Π. Το θέμα του ποιήματός σας πολύ κοινό. Τέτοια θέματα χρειάζονται έξαιρετική στιχομουργία για να μπόρουν να σταθούν άποδοχότε Δ. Γ. Αύλιαν. (Εύχαιτεί). Για τοιμήματά σας άνεπιτύχη. Μπ αυτό δέν έχει καισκι σημασία άπό είσθε τόσο νέος άκουσι. 'Εξ άλλου, όποτε μάς γράφετε, είνε τα πρώτα σας. 'Ετσι σκεδάνει με κάθε άρχη. Π ο λ α ν. Άρσο όσς άνισαρεί το σ' ε. Ραζούκιον, παρακολούθησε τό «Πατάτι» του Μπέρνιου και του Τρόου. 'Εκεί θα ήθε όλη την καθόνα και οισακή όρασι του όπας την «Ιστορεί ό Γκαστον Λερου, χωρίς ν' άποσκαρτεται καθόλου άπο την ιστορική αλήθεια. Ο. Κ ω σ τ ο υ ρ ο υ. 'Ενταύθα. Το σημερινό σας ποίημα έχει αρκετούς πτυχούς έξαιρετικά επιτυχούς, μα έχει και άλλους που είνε καινού και όχι άφογοι στιχομουργικός. 'Ι ν ε ρ ο υ. 'Ενταύθα. Το ποίημα σας άπεκτον. Οι στίχοι του λαθασιάνει. Κ. Α. Α. Δυστυχώς, παρ' όλη την καλή μας θέλησι, να «κατοπισθούμε την περιεργειά σας, γιατί όστε και μάς έξορσμε τον κρητόμενον υπό τό ψευδώνυμον αυτό. Πιθανόν να μάς άίγε γραφέι και τό θυμά το, αλλά δέν φουάμε τα χειρόγραφα. Ο. Δ. Π. Θεσσαλονικη. Δυστυχώς, όχι κρησιμα, κάποια σχολαστικότητα στο γραμματικό του. Π ο υ τ ο υ ν. 'Ενταύθα. 'Οχι κρησιμα. Γ. Φ ε λ ο υ ν. 'Αγκάο-Σαλαμ (Άθηναις). Το άνέκοντον που μάς στέλνετε, πολύ γνωστόν. Ευχαριστούμεν για τα καλά σας λόγια. 'Α λ ε ξ. Δέν πιστεύομε να είνε τό ίδιο διηγημα. Πιθανόν να οισαή ή ύπόθεσις. 'Ο Νυθεριούσι είνε ένας άπ' τους καλύτερους συγχρόνους συγγραφέας της Γαλλίας και θα ήταν άσπείο να τον κατηγορήσει κανείς ώς... λογοκόλοπι! Κρητισόμαί τε μετάφρασι σας και ίσως τη κρημιστοποίησιν. Χ α ρ ο υ. Σ τ α θ. 'Ιθάκη. Οι στίχοι σας δέν είνε δημοσιόφρονοι. Δείχουσι όμως ότι θα μπόρσατε να γράψατε πιο καλούς, με λίγη προσοχή και χωρίς διασούν. Γ. Κ α ρ ε κ λ η η ν. 'Ενταύθα. Οι στίχοι σας, δέν είνε επιτυχούς. Δυσκόλη, δυστυχώς, ή έμετρος, αλλά και ή πέχη στίχου. 'Ιδού π.χ. τό «Πεθαμένος-Πεθαμένη»:

Να χωρισθούμαι—είμαι—χωρισμαι, μετάνοισα, έκλαψα δέν γύρισα. Οι δύο μας τά λόγια ν' ανταλλάξαι με πθαναν, πρώτ' άπόυ σέ φίλισα. Σ' άγάπησα μικροδ' άεχοντογύφισα σέ ζήτησα. Δέν εΐτανε να σφισουμαι, δέν θέλησες. Σ' ευχαριστώ τεγαρούδησα

«Θαφίτηκαν ζωτανοί» να λησμο-νήσουμαι.

Ναι... θ' αναστηθούμαι με θάνα τότε άργά καλά θα γνωρίζοισαται και θα πθαναι τό παλιή!

Για τούτον λογαριασμό έμείλιτε: Πέρσατε στο λογισηριό μας και κρημισσάτε τον. Α ε υ κ ο Μ ε ν ε ξ ε δ α κ λ ι. 'Ενταύθα Το διηγημα σας όχι καλό. Πολύ-πολύ πρόχειρο. Για τα καλά κι' εύλογικά σας λόγια θερμά όσς εκχαριστούμεν. Α. Θ ε ο δ ω ρ ο π ο υ ο υ. (Καλλιτέχην-Ήοιδόν). 'Ενταύθα. 'Οχι καλοί οι στίχοι σας. Και 'Ιδού, έπι παραδειγματι, τό ποιήμα σας «Τό Δάκρυ»:

Μάτι π' άφίνει δάκρυ για να Βαθύ στεργό γρανιτωμένο. Δείχνει ψυχή, τά πάντ' να δια- (θέση) Νειό άπ' την κοιλιά άνδρωμένο. Δέν εΐχε δάκρυ άπλής δειλιάς όυτε τό ίδιο δάκρυ κηδιάς

Πού πάν οι κόποι μου άφνης για μιάς Κ' εκασατικός έμεινα ός και βουδός. 'Ανοίγει τό μάτι, μάτ' άετού Νά ρίξη άπό πάνω τον βάρος έαρού Στο δευτερόλεπτο πέφτ' άπ' αύτού Δάκρυ που κάνει να κλάψ' κ' ή ψυχή. 'Αξέχαστο θέλει να μείνη τό τραδύ Πού μ' έκαμε τόσο να πικραθώ 'Όποτε να έλθ' άλλ' ένα τραδύ Νά ρίξη τό πρώτο εις τό θυδó.

Α α κ ι ν Π ά ρ ν α ν. 'Ηράκλειον. Το ποιήμα σας όχι καλό. Γιατί δέν είνε καλό; Γιατί είνε κοινό. Τελειώνει παγερά. Τι άλλο να όσς πούμε; Α. Γ. Τ ο ρ α ρ. 'Ενταύθα. Μάς γράφετε στην έπιστολή σας: «'Αγαπημένο μου «Μπουκέτο», άπό μικρό παιδι διαβάθω αύτό τό ώραίο άπόκτημα, στίς άνιαρές ήμέρες του χειμάνος. 'Ετσι άπέκτησα ίσοκέτις λογοτεχνικές γνώσεις, όστε να συνθέσω ποιήματα κλπ., κλπ.». Δυστυχώς, αγαπητέ φίλε, τό ποιήμα σας «Δράμα του Νύχτα» δέν είνε καθόλου καλό. Τραγικόν βέβαια, έρωτικό, περιπαθές, αλλά και άνεπιτυχές. 'Ιδού:

'Η νύχτα σώνει ήσυχν' τό φεγγαράκι στρουγγυλό αγά-σιγ' ανατέλλει και τό άγέρι τό ψυχρό θωπεύει πρόσωπο χλωμό.

Στην άκρη κάθετα κρημινού ή μοναχή αύτή σκια έν ώ ή κρηκική σιγη άπανταχο κυριαρχεί.

Τού νεανίου ή φωνή άρχίζει τώρα ν' άντιηχη τρεμουλιασθή, κλαμιάκη, φωνή αυθόρμητη, άγνή.

«Σ' άγάπησα και σ' αγαπώ! Είς της καρδιάς μου τό θυμό σ' άνέβασα, σ' ελάτρευσα καλλιτέρα άπό θεά.

Είκον ώραία, μακική! Πολλάκις επεχείρησα άπό τό εάθη της ψυχής αύτην έγώ να σδύσω. Δέν υπόρσα δ δυστυχς.

Γλυκεία μου 'Αλη άγροτινό, γιατί άπ' τη πληγή πονώ, πλήρη βαθιά πού ανοισαν του 'Ερωτος τά βίλη.

Κοιμήσου άπληχρη, σκληρά! Άύρα της θάλασσας ψυχα κάλλιτερα να ήσουν για να σ' έγγίξω άπαλά, να ξρισουμαι κοντά σου.

Πουλάκι είθε νάουνα τον 'Ερωτα να ψάλλω για σένα πού άγάπησα για σένα να πεθάνω.

Αύτά τό λόγια τά στεργά. Γδούδος άντήχησε μετά ζηρος στών έρημιά Χλωμή εκόιτας' ή σελήνη. 'Ηπλώθη όστερ' ή γαλήνη.

Δ. Χ α τ ζ η δ ή μ ο ν. Nevers. Μάς γράφετε στην τόσο φιλική κι' ένθουσιώδη έπιστολή σας:

(«'Αγαπημένο μου «Μπουκέτο», 'Αθήνας.

«Είνε τώρα και 2 1)2—3 χρόνια πού σου στεργήθηκα, φεύγοντας άπό την πατρίδα μου. Σέ βεβαιώ πώς σε κανένα περιοδικό γαλλικό δέν μπόρσα να ερωά τό «Μπουκέτο». 'Οχι τό «Μπουκέτο», μα όυτε την σκιά του. Την φιλοлогия σου δέν την ήζω σε κανένα φύλλο γαλλικό, και άν ήζωσα όλες τις γλώσσες του κόσμου, είμαι βέβαιος πώς δέν θα έρωμα πουθενά τό «Μπουκέτο». 'Αν ήζωσες πόνην ευχαριστησιν θα μου έκανες άν μ' έγγραφες συνδρομητή σου!

«Με άγάπη και εκτίμησι κλπ.» Για τό καλά σας λόγια θερμά όσς ευχαριστούμεν. Σας γράφομε και ταχυδρομικός.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΗΑΔΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΕΠΙΒΕΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 31—419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, Χαλάνδρι.

*Υπεύθυνος συντάκτης: ΧΑΡΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, όδός Λέκα 7.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, όδός 'Ιπποκράτους 4.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

*Εσωτερικού δι' έν έτος Δρχ. 200 Π *Εξωτερικού Δολλάρια 6

και δι' έτην την 'Αφρικην και Βελγικόν Κογκό έτησις συνδρομή Σελίνια 30.

ΑΙ έπιστολαί και τά κρηματικά έμβόματα δέον ν' άπευθύνονται προς τον 'Ιδιοκτήτην του «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Τμή έκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

*Έν 'Αμερικη Mr D. Stroumbos 602 W. 137 th Str (Apt. 41) New York city, έν Αλιγάντ—Σουδάν δ κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandria, και έν Βελγική Κογκό δ κ. Γεώργ. 'Αντωνιάδης Β. Ρ. 445 Elisabethville Congo—Belge.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ διá την κατά φύλλον πώλησιν του «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»: ATHENS NEWS AGENCY, 808-810 WEST 58TH STREET, NEW YORK, CITY, όπου δέον ν' άπευθύνονται

οι ένδιαφερόμενοι.